

tildeels Landet om Vinteren have været belagte med extraordinair Indqvartering. Endelig blev det befundet, at Bestemmelserne i Placatens § 5, hvorefter den Godtgjorelse af 12 § dagligt, der skulde udbetales Dvarteervarten for fuldstændig Forpleining, skulde erlægges constant paa Stedet, saaledes at senere Reklamationer ikke kunde tages til Følge, saare let kunde medføre Ulemper for Dvarteervarten.

Da derhos. Sagen, i Anledning af at den provisoriske Placat af 6te Juni 1848 skulde forelægges Rigsdagen, paany kom under Overveielse, maatte man ansee det rettest, at Placaten blev hævet, men da det paa den anden Side ikke er tjenligt at gaae tilbage til Forordningen af 9de Mai 1806 §§ 17—23, er der udarbejdet et Lovudkast, hvis § 1 hæver disse Forordningers Ser, og for hvis enkelte §§ iøvrigt følgende Motiver ligge til Grund.

ad § 2.

Den heri indeholdte Bestemmelse er aldeles overeensstemmende med sidste Membrum af § 4 i den provisoriske Placat af 6te Juni 1848, og finder vistnok fuldstændigt sin Retfærdiggjørelse i det Vanfælige for Officerstanden strax paa Ankomstdagen at skaffe sig sine Fornødenheder, og det saameget mere, som der ingen Tært er fastsat for Godtgjorelsens Størrelse, men saadant er overladt til frivillig Overeenskomst mellem Varten og den vedkommende Officer.

ad § 3.

Da Tropperne snart forpleies ved directe militair Foranstaltning, og snart forpleies af dem, hos hvem de ere indqvarterede, men der efter de følgende §§ gjælde forskjellige Regler, eftersom den ene eller den anden Fremgangsmaade benyttes, ville de i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser derved være tilstrækkeligt begrundede.

ad § 4.

Efter denne Paragraph er Dvarteervarten, naar han skal yde den Indqvarterede foruden Dvarteer tillige Bepiisning, pligtig til foruden anordningsmæssigt Dvarteer at give den Indqvarterede et forsvarligt og tilstrækkeligt Maaltid varm Mad dagligt, dog foruden Brød. Det blev anseet fornødent at tilføie en nærmere Bestemmelse om dette Maaltids Dva-

litet og Dvantitet, og en Maalestof for Bømmelsen heraf i Tilfælde af Meningsulighed imellem Dvarteervarten og den Indqvarterede, saavel som om Maaden, hvorpaa Trette herom skal afgjøres. En hertil sigtende Bestemmelse, der ikke findes i Forordningen af 9de Mai 1806, er optaget i Sen, og den i samme opstillede Maalestof er i Overeensstemmelse med hvad der efter et Circulaire fra Krigsministeriet af 23de Decbr. 1848 har været gjældende.

At Trettens Afgjørelse i Slutningen af Sen er overladt til den Indqvarteredes Compagniecommandeur, er anseet nødvendigt, og tør forudsættes ikke at ville medføre nogen Ulempe, saa meget mindre som saa faste Regler ere givne, hvorefter Afgjørelsen skal finde Sted og Indankning til høiere Autoritet er forbeholdt.

ad § 5.

Denne § indeholder en Bestemmelse om et Tilfælde, i hvilket det undtagelsesviis kan tillades Dvarteervarten at levere de Indqvarterede Naturalier, hvilket er i Overeensstemmelse med hvad der var optaget i Armeens Forpleiningsreglement for forrige Aar Litt. A No. 1 § 7, og da den ikke kan forulempe Soldaten, medens det derhos paa sine Steder kan være i Dvarteervartens Interesse at levere de Indqvarterede Naturalier istedetfor et tillavet Maaltid, har man troet at burde optage en saadan Bestemmelse, og det saa meget mere, som Balget ganske er overladt Dvarteervarten.

ad § 6.

Efter denne § tilkommer Dvarteervarten 12 § dagligt som Godtgjorelse for Dvarteer og Bepiisning. I Forordningen af 9de Mai 1806 §§ 17 og 18 er Betalingen, som alt tidligere bemærket, bestemt til 3 § dagligt for Maaltidet, og 4 og 6 § dagligt for Dvarteeret m. v., eftersom det er Sommer eller Vintercantonnement; men, naar det tages i Betragtning, at denne Betaling er ansat i en høiere Myntfod, nemlig danff Courant, bliver den nu fastsatte Betaling i det Hele mindre end den ved § 9 bestemte, idet den vel er noget høiere for Sommercantonnementet, men betydeligt mindre for Vintercantonnementet.

ad § 7.

Denne § stemmer med § 3 i den provisoriske